

såg henne, det var en djäfvul med mörk, hemska blick. Då de kommo till hans graf, skoflade de jorden bort från timret, aflägsnade detta och drogo den döde ut i den klädnad, i hvilken han dött. Jag såg att han på grund af landets köld hade blifvit alldeles svart. Äfven de rusgifvande drycker, frukter och en harpa, som han hade fått med sig i grafven, togo de nu ut ur densamma. Med undantag af färgen hade den döde ej förändrat sig. De iklädde honom nu underbenkläder, benkläder, stöflar, kjortel af gyllenduk och kaftan med guldknappar samt en gyllenduksmössa, besatt med sobelskinn. Därpå buro de honom in i det på skeppet uppresta tältet, satte honom på de stickade täckena, stödde honom med kuddar, framburo rusgifvande drycker, frukter och väluktande örter och satte det alt sammans vid sidan om honom; äfven bröd, kött och lök satte de framför honom. Härpå kommo de med en hund, skuro den i två delar och kastade honom upp i skeppet; sedan lade de alla den affidnes vapen vid sidan om honom. Vidare framledde de två hästar, hvilka de jagade så länge att de dröpo af svett, hvarefter de höggo dem i stycken med sina svärd och kastade köttet upp i skeppet. Två oxar slaktades på samma sätt och kastades upp i skeppet. Slutligen kommo de med en tupp och en höna, slaktade äfven dem och kastade dem upp i skeppet».

»Då det nu var fredags eftermiddag, förde de kvinnan, som hade invigt sig åt döden, till en inrättning som de hade uppställt och som liknade en dörrkarm. Hon satte fötterna på männens flata hand, steg upp på karmen och sade något på sitt språk, hvarefter de satte henne ned igen. Därpå läto de henne åter stiga upp, och hon gjorde som första gången. Åter läto de henne stiga ned och för tredje gången upp igen på karmen, där hon betedde sig som de två första gångerna. Därpå råkade de henne en höna; af den skar hon hufvudet och kastade det bort, men hönan kastade hon upp i skeppet. Jag sporde tolken hvad hon